

ROCA 92
C.A.D.E. (6b/A1 165m)
Primera:
J.Badia, E.Ruiz i J.E.Paül (maig de 1976)
Material:
20 cintes exprés, joc de friends, joc de tascons, alguna boga i un estrep

De totes les vies de fissura de Montserrat aquesta es mereix estar en un lloc destacat. Contudent com un cop de puny, física i sobre roca a voltes trencada que forma part de la mateixa idiosincràsia de la via. Tot això a una paret on la verticalitat es veu accentuada per l'orientació nord que li acaba de donar un toc de severitat a tot plegat que ajuda a prendre consciència que som davant una escalada amb majúscules.

- Via: CADE
- Zona: Montserrat – Agulles
- Dificultat: 6b/Ae (MD+)
- Dificultat obligada: V+/A1
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Semi-equipada amb parabolts, burins, claus i un parell de tacs. Reunions equipades amb parabolts (rapelables)
- Material: 20 cintes exprés, joc de friends, joc de tascons, alguna baga i un estrep
- Orientació: Nord
- Valoració: *****

Aproximació:

Deixem el vehicle a l'aparcament de Can Masana i prenem el GR-172 direcció al Monestir. Poc abans d'arribar a la Cadireta i quan ens trobem a l'alçada de la via prenem un corriol que puja directe a la paret. Un cop sota la muralla flanquegem cap a l'oest fins trobar el peu de via, fàcil d'identificar ja que hi trobarem un arbre serrat.

[Aproximació amb Google-Maps](#)

L1(6a+/Ae)

Els primers metres s'inicien amb quatre passes d'artificial que menen a una fissura diagonal que de seguida enganxa la fissura principal. En aquest tram la roca és una mica trencada i haurem de parar compte. La tirada continua vertical fins un petit extraplom que superem amb un moviment atlètic. Tot seguit trobem un arbust que neix de la mateixa fissura i complica la progressió. Un cop superat aquest tram l'escalada es relaxa una mica fins la reunió. 45 metres, parabolts, burins, claus i un tac de fusta, molt equipada en general.

L2(6a+)

Tirada curta, on trobem el pas més complexe a l'inici si volem superar en lliure un potent extraplom. Un cop superat continuem resseguint la fissura cada cop per terreny més senzill i trencat fins atènyer la segona reunió. 20 metres, 2 parabolts.

L3(6b)

Per arribar a la fissura que resseguiem durant tota la tirada haurem de fer uns pocs passos sobre roca trencada. Un cop a la fissura progressem primer en tècnica de diedre i després encastant mig cos. A la segona meitat del llarg l'encastament esdevé agònic (tram conegut com fissura Superman) i la progressió penosa (pot fer-se en artificial). Quan la fissura s'eixampla progressem còmodament en xemeneia fins la reunió, emplaçada al capdamunt de la llastra característica. 50 metres, parabolts i burins.

L4(6a+)

Flanquegem cap a l'esquerra per sobre la llastra fins al peu d'una fissura que extraploma. Superem el tram amb moviments atlètics i anem a buscar una altra fissura paral·lela a la dreta, amb roca més delicada i que ens deixa sota el sostre que domina. Superem el sostre sortint cap a l'esquerra i buscant el pati en un moviment impressionant, i continuem per la fissura, mig encastats, primer mirant cap a la Cadireta i després girant cap a Can Masana. A poc a poc la verticalitat minva fins arribar a la reunió. 50 metres, parabolts, burins i pitons.

Descens:

Des de la darrera reunió anem a buscar el collet de l'est. Descendim per la canal fins que derivant cap a l'est anem a petar a la canal de baixada de l'Agulla de l'Arbret. Continuem fins al refugi i d'allí a Can Masana.

El que més m'ha agradat:

- Via de fissures boníssima, a l'alçada de la [CADE del Centenar](#) o la [Santacana de la Mòmia](#) per posar dos exemples.
- Mantinguda de cap a peus.
- Ombra assegurada!!

El que no m'ha agradat tant:

- Roca trencada en algun punt.